

96

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 25 marca 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o należnościach ławników.

Na podstawie art. 1 ust. (2) dekretu z dnia 4 grudnia 1945 r. o należnościach ławników za udział w posiedzeniach sądowych oraz o karach porządkowych na ławników (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ławnicy, utrzymujący się z dziennego zarobku, otrzymują na żądanie za złożeniem zaświadczenia pracodawcy odszkodowanie za utracony w związku z czynnościami urzędowymi w charakterze ławnika zarobek. Wysokość odszkodowania za utracony dzienny zarobek nie może przekraczać 200 zł.

§ 2. Ławnicy, zamieszkali poza siedzibą sądu, otrzymują diety w wysokości 50 zł dziennie oraz zwrot kosztów przejazdu publicznym środkiem komunikacji do sądu i z powrotem. Przy jeździe koleją zwraca się najwyżej koszt przejazdu drugą klasą. Jeżeli w miejscu za-

mieszkania ławnika nie ma publicznych środków komunikacji, ma on prawo do zwrotu przejazdu według zatwierdzonej przez władzę taryfy najmu koni, a w braku takiej taryfy według cen, odpowiadających miejscowym stosunkom. Zwrot kosztów przejazdu należy się ławnikowi także w przypadku korzystania przezeń z własnego środka komunikacji.

§ 3. O przyznaniu diet oraz o zwrocie utraconego przez ławnika zarobku i kosztów przejazdu orzeka kierownik sądu, w którym ławnik pełni czynności urzędowe.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski